

இனம் காண முடியாத அளவிற்கு இவரது பன்முக ஆளுமையால், உலகளாவி விகாசித்து நிற்கிறார். இவர் கற்பித்த பாடசாலகைகள், நிறுவனங்கள், ஆசிரிய கலாசாலகைகள், யாழ்ந்த பிரதசேங்கள் யாவும் இவர் நம்மவர் என்று உரிமகைகொள்வதில் பெருமிதம் கொள்வதை இன்றும் நாம் காண்கிறோம்.

காரைசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ் மொழிப் பயிற்சியில் முக்கிய ஆசான்களாக பண்பித்த விதவான் க.கி.நடராஜன், வித்துவான் பொன்முத்துக்குமாரசன், வித்துவான் க.வநேதனார், பண்பித்தர் ஆ.பொன்னுத்தாரை ஆகியோரும், தமிழ் இலக்கண இலக்கியத்தில் தமிழ்த் தாத்தா கந்தமூரகசேனார், ஆ.சபாரத்தினம் ஆகியோரும்; விளங்கினார்கள். தமிழ் மட்டுமல்லாமல் ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், பாளி, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளிலும் இவர் புலமை பெற்றிருந்தார்.

1960 ஆம் ஆண்டில் இருந்து கொழும்பு, சின்னையோசபே கல்லூரி, ககோலை, ஹெமமாதகம முஸ்லிம் மகாவித்தியாலம், கஹோமாவனல்ல சாகிரா கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம், தவேரையாளி இந்துக் கல்லூரி, ஓஸ்மானியாக் கல்லூரி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகவும், காரநைகர் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகவும், பின்னர், பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, ககோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை ஆகியவற்றில் விரிவுரையாளராகவும், தலவைக்கலை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, ககோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை ஆகியவற்றில் அதிபராகவும் இவர் பணியாற்றினார்.

இவற்றைவிட திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் (உளவியல்), யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் (நாடகமும் அரங்கியலும்), யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி (இந்து நாகரிகம்) ஆகியவற்றில் இடைவரவு விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றினார். இவர் மொத்தம் 37 ஆண்டுகள் ஆசிரிய சவேயையில் பணியாற்றினார். இவற்றுள் 15 ஆண்டுகள் கல்வி நிறுவாக சவேயையும் அடங்கும்.

யாழ்ப்பாண மாநகரசபை மன்றக் கீ தத்தை எழுதியதற்காக இவருக்குக் கடியமும், சான்றிதழும், பெறக்கிழியும் வழங்கப்பட்டன. பெறக்கிழியை எரிந்த யாழ் நடுலகத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்தார். இது தவிர யாழ்ப்போதனா வதைத்தியசாலையில் அமநைத்துள்ள தாதியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக் கீ தமும் இவரால் ஆக்கப்பட்டதாகும்.

எழுத்துத்துறையில் காரைசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் ஈடுபாடு பற்றிப் பாரக்கும் போது, 'புகவைண்டி' என்ற இவரது முதலாவது கவிதை தமிழகத்திலிருந்து அழ. வள்ளியப்பாவின் பிஞ்சுசோலை என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 'பிஞ்சுசோலை'யிலும் 'கண்ணன்' எனும் சிறுவர் சஞ்சிகையிலும் இவரது பல கவிதைகள் அந்நாளில் வெளிவரத்தொடங்கின. தமிழகத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் இவர் படதைத்த கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் வெளிவரலாயின.

எனது இன்றைய உரை அமரர் காரைசெ.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் நடுவழித் தடங்களைப் பதிவு செய்வதாகவே பெரும்பாலும் அமைகின்றது.

தனோறு என்ற கவிதைத் தொகுதியே காரைசெ.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் முதல் நடுவெளியீடாகும். யாழ். இலக்கிய வட்டம் தனது ஒன்பதாவது வெளியீடாக ஏப்ரல்

1968இல் இந்நபலகை வளெளியிட் டது. அவரது மதுதலாவது நபலகே இலங்கை அரசினர் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினையும் பறெற்றமை குறிப் பிடத் தகக்தது. இயற்கை (ஞாயிறு, திங்கள், மழை, மலையரவி, ஆறு, விண்மீன்கள்), தமிழ் (தமிழ்க் காதல், ஓர் மணி, தமிழ்ருக்க, பம்புகார், முப்பால்), சமிகம் (எண்ணியண்ணிப் பார்த்தனை, எங்கள் ஞானம், ஏன் பிறந்தாரோ?, நடிப்பு, யார் ஏழை, தயிலைத் தோட்டத்திலே, முயற்சி, திருநாள், தசேமே வீடு, நீதி, மனிதனும் பறவையும்), காதல் (காதல் இசை, நியாயமா, இன்னலதைத் தராநது, உனக்காதல், பிஞ்சு வயது, துறையா சரூம், இன்னல்களைத் தவிடு, காவல்), பலசுவை (பக்தி, நிலையாமலை, கவிதைப் பண்ணை, பெருமரமாகி வளைப்பாய், பழையன கழிதல், காலம் என்னும் காட்டாறு, பரோசகை கனல், அன்னை, மழலைச் செல்வம், சம்பள வாழ்வு, தரகர், உதவைத் தாட்டம், ஈழமிதுவதே, தனோற்று), ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளின் கீழ் 44 மரபுக் கவிதைகளும், காவியம் என்ற இறுதிப் பிரிவில் சிற்பியின் காதல் என்ற காவியமும் இடம் பறெற்றுள்ளன.

சங்கிலியம் என்ற இரண்டாவது நபலகை ஒரு காவியமாகும். யாழ்ப்பாணம், ஈழநாடு வளெளியீடாக, ஏப்ரல் 1970இல் இந்நபலகை வளெளியிட் தது. யாழ்ப்பாணத்தலை இரண்டுகை சங்கிலி மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர் என்றும், மதுதலாவது சங்கிலியன் 1519 தொடக்கம் 1561 வரை ஆட்சியெத்தாகவும் அவனே இக்காவியத்தின் நாயகன் என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டாவது சங்கிலி மன்னன் 1615 தொடக்கம் 1619வரை யாழ்ப்பாணத்தலை ஆண்டுவந்தவன். இவனே யாழ்ப்பாணத்துக் கடசைத் தமிழ் மன்னன் சங்கிலி குமாரனாவான் என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நபலகை இலங்கை அரசினர் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பறெற்றது. அதே வளெளையே ஈழநாடு தினசரி 1970இல் நடத்திய அகில இலங்கை காவியப் போட்டியில் மதுதற் பரிசையும் பறெற்றது.

இவ்விரு நபலகையையும் தொடர்ந்து தவம் என்ற கவிதை நபலகை 1971இல் வளெளியிட் ததாகவும், உறவும் துறவும் என்ற கவிதை நபலகை 1985இல் வளெளியிட் ததாகவும் தகவல் உள்ள போதிலும், இவ்விரு நபலகையையும் நபலகைத் தலை ஆவணப் படுத்துவதற் காக இன்றுவரை என்னால் பார்வையிட முடியவில்லை.

பாதை மாறிய போது என்ற குறுங் காவியம், யாழ்ப்பாணம், வரதர் வளெளியீடாக, மே 1986இல் அவளெளியிட் தது. ஏழ்கைக் கடற் தொழிலாளியின் மகனான தரூமன், பொருளாதாரக் கஸ்டத்தின் மத தியிலும் திறமையுடன் பித்தது, அரசினர் தரப்படுத்தலால் பலகலகைக் கழகம் புகமுடியாதது, வளெளியிட் செல்ல முயன்றும், முகவர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு, விவசாயம் செய் ய முனறந்து அங்கும் அரசினர் இறக்கமுதிக் கொள்கைகளால் நடமடறந்து, காவல் படையின் கடுப்பிடிகளால் ஆத் திரமூற்று விடுதலைப் போராளியாக மாறும் கதையே இக்காவியமாக 1986இல் வடிக் கப்பட்டது.

இன்று 2017இல் சரியாக 31 ஆண்டுகளின் பின்னரும் கபிட, ஆயுதப் போராட்டம் மளெளிக் கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் நிலையிலும், பாதை மாறிய போது என்ற குறுங் காவியத்தின் கதைக் கரு சிறிய மாற்றத்துடன் இன்றைய பத்திரிகைச் செய்திகளாக வந்தவண்ணம் உள்ளன. காவல் படையின் கடுப்பிடிகளால் ஆத் திரமூற்று விடுதலைப் போராளியாக மாறும் கதை முடிவு இன்றைய காலத்திற்கறே ப மாற்றமூற்று, இளஞ்சூர்களின் தற்கொலகைகளிலும், பாதாளக் குழுக்களின் கைகளில் இளஞ்சூர்கள் சென்றடைவதிலும் முடிகின்றன.

காரை. செ.சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் தொகுப்பாசிரியராக இரூந்து வளெளியிட் த நபிகமணி வி.வி.வரைமூத்து நினவையு வளெளியீடான நாடகத் தீபம் என்ற நபலகை காங்கசேன்துறையை,

பரிசினையும் ; பற்றெது.

இந்தியப் பெருங்கண்டத்தில் சிந்துவெளி நாகரீக காலத்திலிருந்து வளர்ச்சிபெற்றுவந்த கலகைகள் பற்றி ஆராயும் இந்நூல், சமயம் சார்ந்தும், சமயம் சாராமலும் வளர்ச்சிபெற்ற இக்கலகைகளில் இந்து நாகரிகத்துடன் நேரடியாகத் தொடர்புடைய சமயஞ்சார்ந்த கலகைகள் சிறப்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளதென, சமண, பௌத்த சமயத்தவர்களின் பங்களிப்பும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. சிந்துவெளி நாகரீகக் காலம் தொடங்கி, மௌரியர், குப்தர், சாளுக்கியர், ஹொய்சாளர், பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், நாயக்கர் காலம் ஈறாக அனைத்துக் காலகட்டத்திலும் கலகைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினையும் இந்நூல் விபரிக்கின்றது. சிந்துவெளி நாகரிகம், மௌரியர்க்கு முற்பட்ட கலகை, மௌரியர் கலகை, இந்தியக் கலகை, குப்தர் காலக் கலகை, முற்காலச் சாளுக்கியர் கலகை, எல்லோரா எலிபந்தா குகைகள், சோளங்கிக் கலகை, ஹொய்சாளர் பாணி, தமிழகக் கலகைகள், பல்லவர் காலம், அதியமான் கோயில்கள், சோழர் காலம், பாண்டியர் காலம், விஜயநகரர் காலம், நாயக்கர் காலம், உலகோகத் திரும்பினிகள், ஓவியங்கள், இசைக் கலகை, நடனக் கலகை, நாடகக் கலகை, தமிழகமும் நாடகமும், நிறைவுரை ஆகிய அத்தியாயங்களில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

விவகை சிந்தாமணி உரநடை, உளவியல், கல்வியியல், இந்த சமயம், பௌளிவிபரவியல் ஆகிய துறைகளிலும் மாணவர்களுக்கான இவரது உபநூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

காரை. செ.சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் தொகுப்பாசிரியராக இருந்து ஓகஸ்ட் 1989 வெளிவந்த நாடகத் தீபம் என்ற நூலைத் தொடர்ந்து அவர் வி.வி.வரைமுத்து: வாழ்வும் அரங்கும் என்ற ஆய்வு நூலை, ஜூலை 1996 இல் வெளியிட்டிருந்தார்.

நடிகமணி வி.வி.வரைமுத்து அவர்களின் வாழ்வும் அரங்கும்; என்ற இந்த நூல் அவர் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழர் சமுதாயத்தையே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்களின் வாழ்வைத் தட்டித் தள்ளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. அதேவேளை அங்கு இசை நாடகம் வளர்ந்து வந்த வரலாற்று நெறியையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது. சாதி அமைப்பின் கொடிய மரபுகளின் விளைவான மனித ஏற்றத்தாழ்வாகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் நடிகமணி எவ்வாறு துணிச்சலாக முகம் கொடுத்து கலையுலகை வசப்படுத்துதலினால் என்பதையுதார்த்த நிலையில் நின்று அமரர் காரை அவர்களால் 23 இயல்களில் எழுதி வெளியிடப்பட்டது.

அமரர் காரை அவர்களின் மற்றுமொரு ஆய்வு நூலான சிங்களப் பாரம்பரிய அரங்கம் கொழும்பு பிபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடாக, ஜூலை 1997இல் வெளிவந்தது. சிங்களப் பாரம்பரிய நாடகங்கள், சமயக் கரணங்கள் பற்றியதொரு விரிவான தமிழ் ஆய்வாக இந்நூல் இன்றும் போற்றப்படுகின்றது. தமிழ் அரங்குகளுக்கும் சிங்கள அரங்குகளுக்கும் இடையே காணப்படும் தொடர்புகளும் இந்நூலில் ஒப்பு நோக்கப்பட்டுள்ளன. பரோசிரியர் கா. சிவதம் பியின் வழிகாட்டலில் பாரம்பரிய நாடகங்களை ஆராய்ந்து கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர் காரை. செ. சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள். இலங்கையில், தமிழ் மக்களிடையே உள்ள முன்னணி நாடகவியல் ஆய்வாளர்களுள் ஒருவராகத் திகழும் நடுவகவியலர், சிங்கள நாட்டில் வாழ்ந்து அவர்களுடைய கலகை கலாசாரம், பண்பு, பண்பாடு என்பனவற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டவர். சிங்களக் கலகைகளுக்கிடம் நாடகக் கலகையைக் கற்றுத் தருந்தவர். சிங்களப் பிரதேசங்களிலும் மலநாட்டிலும் பணிபுரிந்து வந்த காலங்களில் சிங்களப் பாரம்பரிய நாடகங்களையும், சமயக் கரணங்களையும் நேரிற் பார்த்தும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. இரண்டு

வரூடங்கள் நாடகமும் அரங்கியலும் எனும் பாடநெறியை கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்பின் பிப்பாக (P.பு.னுip.in-னுசயஅய) கற்கும் வாய்ப்பும் இவரூக்குக் கிட்பியது. இக்காலப் பகூதியில் சிங்கள் நாடகக் கலைஞர்களாகிய பரூசிரியர் ஈ. ஆர். சரச்சந்திரா, பரூசிரியர் ஏ. ஜே. கண்ணவரத்தனா, ஹனென்றி ஜயசனோ, தம்மயாகொட, பனான்சகோஷலெரன் பிரமேரடனா, அமரதவே ஆகியரூரிடம் கற்கவும் நரூங்கிப் பழகவும் சந்தர்ப்பம் கிட்பியது.

யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் தன்னிடம் நாடகமும் அரங்கியலும் பயின்ற மாணவர்களும் இத்தூறையில் ஈடூபாடூள்ள ஏனயை மாணவர்களும், சிங்கள்ப் பாரம்பரிய நாடகங்கள் பற்றிய நபில் எதூவும் தமிழில் இல்லாத கூறயை உணரவதை தமயால், இப்பாடத்தகைக் கற்பிககும் பனூழூது அவ்வப்பூது தடூய தகவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்நபிலை ஆக்கியுள்ளதாக நபிலில் கூறிப்பிடூள்ளார். இந்நப்பகைப்பலத்தில் நின்றூ இவரூ இத்தகயை விரிவான பாரவயை இந்நபிலில் வழங்கூடிந் தள்ளது என்று கரூதுகின்றனூ. இந்நபிலில் சிங்கள்ப் பாரம்பரிய நாடகங்கள் பற்றியூ ஆய்ந் தூள்ளார்; நவீன சிங்கள் நாடகங்கள் பற்றி ஆய்வூகூட்படூத்தவில்லை. இயன்றவரைய தமிழ் அரங்கூககும் சிங்கள் அரங்கூககும் உள்ள தடூர்பினை ஓப்பூநூககியுள்ளார்.

அமரர் காரைசெ.சூந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் வடஇலங்கை நாட்டார் அரங்கூ என்ற ஆய்வூநபில் சனெனைய,கூமரன் பதிப்பகத்தினால் ஏப்ரல் 2000 இல் வனெளியிடப்பட்டுள்ளது.

வடஇலங்கைக் கப்த்தூக்களின் மபிலவரூகளயும், இசைமரபுகளயும் ஆடல் நூணூக்கங்களயும் ஆழமாக இதில் ஆய்வூசயீ தூள்ளார். இக்கப்த்தூக்களை ஆபிவந்த சமபகப் பனூரூளாதாரப் பினனணிகளயும் அவர்தனெளியூபடூத்தியுள்ளார். யாழ்ப்பாணச் சமபக அமபையில் ஓவ்வொரூ சாதியினரூம் பனூணிவந்த நாடகங்களகைக் கூறிப்பிடும் இந்நபில் அச்சாதியினரிடயூ ஏறபட்ட மூரண்பாடூகளைச் சூட்பிககாடடூம் ஓரூ சமபகவியல் நபிலாகவும் விளங்கூகின்றது. இந்நபில் லண்டன் ஸட்டபரி பாடசாலையண்படத்தில் கலாநிதி இரத்தினம் நித்தியானந்தன் அவர்களின் தலமையில் இடம்பனெற்றதயும் இன்று மீண்டும் நினவூகூர விரூம்புகின்றனூ. ஐபீ.சீ சிவரூசித், மாதவி, திரூ.மூ.நித்தியானந்தன் ஆகியரூரூடன் அன்றயை நிகழ்வில் காரைசூந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் மடூயையில் வீற்றிரூந்தமயும் மனதில் நிழலாடூகின்றது.

2000இல் வனெளியந்த மற்றுமொரூ நபில் பப்த்தத்தம்பி (இசைநாடகம்) என்பதூகும். நபிகமணி வி.வி.வரைமூத்தூ அவர்களின் தூணவியார் திரூமதி இரத்தினம் அம்மயார (05-11-1928-13.08.2000) அவர்களின் நினவாக 11.09.2000 அன்று கல்வடூடூப் பதிப்பாக இந்நபில் வனெளியிடப்பட்டுது. பப்த்தத்தம்பி நாடகம் ஓல்லாந்தர ஆடசியின்பூது யாழ்ப்பாணத்தில் யாழ்ந்த ஒரு வரலாற்று நாயகனின் கதயைகைக் கூறூகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தூககூப் பனூரூப்பாயிரூந்த ஓல்லாந்த அடமிறல் அந் தூனி என்பவனின் கீழ் யாழ்ப்பாணப் பிரதம அமசைசரூகவிரூந்த அந் திரூசியின் உதவி அமசைசரூகப் பணியாற்றியவர் பப்த்தத்தம்பி. பப்த்தத்தம்பியின் மனவையி அழகவல்லியின் மீதூகொண்ட காமம் காரணமாக எழூந்த பல சம்பவங்களினால், பப்த்தத்தம்பியும் அழகவல்லியும் அந் திரூசியால் பழிவாங்கப்படூகின்றார்கள். இந்நாடகம் மூதன் மூறயாக நபிகமணி வி.வி.வரைமூத்தூவினால் இசைநாடகமாக 1966ஆம் ஆண்டு காங்கசேன தூறையில் மடூயையூறப்பட்டுது.

Written by - என் .செல்வராஜா, நபுலகவியலாளர் -

Wednesday, 15 November 2017 08:20 - Last Updated Wednesday, 15 November 2017 08:26

தனோற்று, சங்கிலியம், காவரே, இந்து நாகரீ கத்திற கலலை, நடிகமணி வி.வி.வரைமுத்துவின வாழ வும் அரங்கும், சிங்கள பாரம்பரிய அரங்கம், வட இலங்கை நாட்டார் அரங்கு, படித்தம் பி இசை நாடகம் ஆகிய எட்டு நபுல்கள் மாத திரமடே பதிவுக் குள்ளாகியுள்ளன.

எமது காலத்தில் வாழ்ந்த மறந்த ஒரு ஆளுமையை காலத்தக்கக் காலம் நினைவு கபீர தலுடன் மட்டும் எமது பணி முடிவடைந்து விடுவதில்லை. நாம் இல்லாத எதிர்காலத்தில் அவர்பற்றிய கதையாடல்களும் ஆய்வுகளும் வசதியாக, இன்றைய காலத்திலேயே அவரது ஆக்கங்கள் அனதையும் ஆவணமாக்கிப் பணை வகைக் கவணடும். அடுத்த தலைமுறையினர் அதனைச் செய்வார்கள் என்ற எமது முன்னோரின் சமோம்பறே தனத்தால் தான் இன்று எமது வரலாற்றையே தொலதத்து, அன்னியன் எழுதித் திணித்த வரலாற்றை நம்முடையதாகப் பாவனை பண்ணி வாழ்கின்றோம். இனியாவது நாங்கள் விழித்துக்கொள்ள வேண்டாமா? என்ற பரெங்குளே வியுடன் எனது உரையை நிறைவுசெய்கின்றனே. வாய்ப்பினை நல்கிய காரை ச.சுந்தரம்பிள்ளை குடும்பத்தினருக்கு நன்றிகபீறி விடபெறுகின்றனே. நன்றி வணக்கம்.

(11.11.2017)

noolthettam.ns@gmail.com